

לבדק הבית⁽⁴⁴⁹⁾, אילן מלא פירות, אינם ראויין לא למזבח ולא לבדק הבית⁽⁴⁵⁰⁾, שדה מלאה עשבים, אינם ראויים לא למזבח ולא

זבל, אינו ראוי לא למזבח ולא לבדק הבית⁽⁴⁴⁸⁾, שובך מלא יונים, היונים ראויים למזבח, ואילו השובך אינו ראוי אפילו לא

ועיין בתקנת עזרא, שהקשה על דברים אלו מהברייתא ששינונו [בעמוד הקודם] לגבי פרש וחבל.

ומתוך, על פי דברי הכסף משנה [הלכות מעילה פרק ה הלכה ו] שמה שאמרה שם הברייתא "יופלו ללשכה" היינו ל"שיירי לשכה". ומדמים אלו הוציאו לבניית חומת העיר ומגדליה, ולא שייך לומר בהם איסור מחיר כלב. ויתכן, שזו היא סברת הר"י מיגאש, שבכל זאת מועלין בה.

449. שהשובך שוה הרבה, ואין שוברין את אבניו או עציו לשים אותן בבנין הבית, דאם כן פוחת מדמיו. תוס' ורשב"ם.

וכתב האור שמח [פרק ה מהלכות מעילה הלכה ו], שאף אם נחלוק על התוס' [הערה 453], ונסבור שחצר קונה להקדש, מכל מקום, אם קיננו בשובך יונים הראוים להקרבה, לא יקנה אותם השובך מדין חצר. הואיל ואסור להתפיס תמימים לבדק הבית [הערה 442], וחצר אינו קונה באיסור, כמבואר בבבא מציעא [קב א].

450. האילן אינו ראוי, מטעם הנ"ל, שהאילן שוה הרבה.

והפירות, אינן ראויות למזבח, כי אין מקריבין פירות כלל, כמו שנאמר [ויקרא ב] "כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו", ודבש, היינו: כל מיני מתיקה.

ואין הכי נמי, אם הוא עץ זית, ראוים הזיתים לשמן למנחות, ואם הוא גפן, ראוי לנסכים. ולבדק הבית, אין הפירות ראויים.

וכתב הרשב"ם: ובכורים לכהן הן כתרומה. וכן כתב כאן המיוחס לרש"י. כלומר, אף אם

וכן הקשו הקרן אורה [כאן] והרש"ש [שם]. ועוד הקשה הרש"ש, ומה בכך שהיו מדיחים באמת המים, הלא מותר להדיחם בשאר מים המכונסים? עיין שם שמוכיח כן.

וכתב עוד הרשב"ם: וכן אינם ראויים לניסוך המים, כי מים מכונסים פסולים לניסוך המים. והתוס' כתבו, שבניסוך המים צריך מים חיים, כמבואר בגמרא סוכה [מח א] שהיה ממלא ממעין בית השילוח, ונלמד שם ממה שנאמר "ושאבתם מים בששון".

והיינו, שהם מפרשים, שהלימוד מהפסוק "ושאבתם מים בששון", הוא על החיוב להביא מים חיים.

והר"ן והתוס' הרא"ש שם, מעירים, שרש"י במסכת סוכה אינו מפרש כן, אלא, שמפסוק זה למדים שעושים שמחה בעת שאיבת המים. ועיין שם בשיטה מקובצת, הדין ומוכיח שבדיעבד מותר לנסך מים מן הכיור, ואנו קיימא לן כחכמים [זבחים כב ב] שמי כיור אינם ממי מעין, וכמו שפסק הרמב"ם [פרק ה מהלכות ביאת מקדש].

וכן הבור עצמו, אינו ראוי לא לבדק הבית, וכל שכן לא למזבח, אלא לימכר ודמיהן יפלו לבדק הבית.

447. גירסת השיטה מקובצת.

448. השיטה מקובצת, כתב שהיא ראויה להימכר. וכן כתב בפירוש א.

והר"י מיגאש [שם] סובר שהאשפה אינה ראויה אפילו למכרה לדמיה! ומשווה את דינה למחיר כלב. ומכל מקום, כיון שהקדישה מועלין בה. [מובא בשיטה מקובצת בשם הרא"ם, והכוונה להר"י מיגאש].